

og fremmest bør fastes bort fremfor andre Afgifter, der paa en helt anden Maade og ganske anderledes dybt og gjennemtrængende berører hele den danske Befolkning. Det er udgaaende fra disse store almindelige Principer, at jeg for mit Vedkommende er og bliver en Modstander af en Bortkastelse af en saa betydelig Indtægt for Statskassen som Skibsafgiften. Det ligger ganske vist fristende nær at komme ind paa at berøre enkelte af de meget haarde, ialtfald meget strenge Domme, som det ærede Medlem, der sidst talte, fældede, idet han kritisk gjennemgik Udvalgsflertallets Betænkning. Jeg har imidlertid allerede sagt, at jeg ikke vil opholde Thinget dermed, jeg vil nøies med denne paa almindelige Principer byggede Indsigelse imod, at Skibsafgiften skulde være den Afgift, der først og fremmest maatte falde bort, hvis Statskassen overhovedet vil, kan og skal af med nogle af de Indtægter, den nu har.

Da jeg nu engang har faaet Ordet, kan jeg ikke Andet end udtale min Tak til den høitærede Finanzminister, fordi han i alt Bæsjentligt har taget det Hensyn til dette Thing, at forelægge Lovforslaget i omtrent den samme Skikkelse, hvori det her sidst blev vedtaget. Ganste vist er der sket en Forandring, som berører mig personlig, nemlig med Positionen under Nr. 107: Okt. Det er en af de faae Forandringer, hvor der intet Hensyn er taget til Landsthingets sidste Afstemning. Tilrods for den personlige Interesse, jeg føler for dette Spørgsmaal, kan dette dog ikke forhindre mig i at udtale min varmeste Tilslutning til den høitærede Finanzministers Finanzpolitik i det Hele taget. En saadan Tilslutning vilde jo vel, naar den kun kom fra mig, ikke have det Mindste af betydde, men jeg tror, at jeg i denne Henseende er Told for et meget stort Flertal af Medlemmer i denne Sal, og jeg tør maasse dristig tilføie, for den langt overveiende Del af det danske Folk, saafremt dette med Klarhed og Grundighed kunde se, hvorledes denne Finanzpolitik i Grunden binder i Folkets dybeste og sandeste Interesser.

W. Petersen: Jeg skal vel vogte mig for at komme ind paa en Gjendrivelse af de Nrtinger, som vi hørte af det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds (Broberg). Denne Sag har jo været saa ofte forhandlet her, saa jeg tror, at ærede Medlemmer ere trætte af at høre derom, og jeg skal derfor ikke indlade mig derpaa. Jeg tror egentlig ikke, at der i det ærede Medlems Nrtinger fremkom meget Nyt, de fleste af de Nrtinger, der ere fremførte fra den Side, have vi ganske vist

hørt og læst tidligere. Jeg indrømmer imidlertid, at det Samme er Tilfældet med Komitebetænkningen, og jeg skal derfor heller ikke indlade mig videre paa at omtale den. Naar jeg alligevel vil udtale mig om Skibsafgiften, er det for at udtale en Tanke, som, hvis den kunde gennemføres, vilde være heldig, idet den vilde foranledige, at Opinionen og Agitationen for Skibsafgiften's Ophævelse kunde høre op. Min Tanke gaar nemlig ud paa, om man ikke kunde enes om, at Skibsafgiften blev bestaaende med den Størrelse, den nu har, men at den istedetfor nu at tilfalde Staten, maatte tilfalde de kommunale Havne. Ærede Medlemmer ville se, at der er stor Forskjel paa at tilfalde Kommunerne og at tilfalde de kommunale Havne. Forholdet med de kommunale Havne er dette, at ingenjombestemt Indtægt, der falder af Havnen, kan tilfalde Kommunen. Derjom en Havn et Aar giver Indtægt ud over Udgiften, tilhører det saaledes opsparede Beløb Havnekassen og maa af denne kun anvendes til Havnens Forbedring og ikke engang af den lokale Havnebestyrelse, men enhversjombestemt Udgift, der bevilges til Havnen, skal gaa igjennem Ministeriet, her Indenrigsministeriet, saaledes at Havnebestyrelsen ikke selv har Raadighed over de Indtægter, der falde. Tænker man sig nu altsaa, at denne Skibsafgift vil tilfalde de kommunale Havne, maatte den egentlig kun kunne benyttes til to Ting, enten til at gjøre Forbedringer ved Havnen eller ogsaa til at ophæve flere af de bestaaende Afgifter. Hvorledes man altsaa end anvender den, vil det være i Skibsfartens Interesse. Man bliver jo aldrig enig om, paa hvem Skibsafgiften falder, men derimod tror jeg nok, at Alle kunne være enige om, at det er ønskeligt, at den anvendes i Skibsfartens Interesse, og den vilde paa denne Maade kunne bidrage til, at Skibsfarten i de kommunale Havne blev lettet i en meget stor Grad, saafremt de kommunale Havne maatte kunne undvære den nuværende Indtægt deraf. Jeg vil ikke sige, at jeg nærer noget stort Haab om at faae min Tanke gennemført; men jeg tror dog, at det kan være rigtigt, at den bliver udtalt, og jeg skal da henstille saavel til den høitærede Minister som til det Udvalg, der vistnok vil blive nedsat, at tage dette under Overveielse.

Broberg: Jeg skal fatte mig ganske kort. Jeg skal kun kortelig rekapitulere det, jeg tror at have paavist, at Skibsafgiften er i visse Tilfælde ikke Andet end en Udførselstold, der navnlig kommer til at hvile paa Landets egne Produkter, og i andre Tilfælde en extraordinær Indførselstold paa alle de